

TRƯỜNG HỢP SỢ ĐI HỌC CỦA MỘT TRẺ TRAI

Bệnh nhân là trẻ trai sinh ngày 17 tháng 1 năm 2001, nhà ở TP. HCM. Hiện đang học lớp 4. Là con út trong gia đình có 2 anh em trai, anh trai hiện nay 13 tuổi và đang học lớp 8. Điều kiện kinh tế gia đình khá giả. Mẹ làm công nhân viên, ba là đại tá hải quân.

Trẻ được ba mẹ đưa đến khám vào ngày 28 tháng 9 năm 2010 với lý do sợ đi học. Theo mẹ trước khi xuất hiện triệu chứng trẻ là một đứa bé tự tin, rất hoạt bát và nhanh nhẹn; có học lực các năm từ khá đến giỏi. Và mẹ cũng cho biết thêm vì thấy trong khoảng thời gian gần đây thấy trẻ buồn, ít nói, ít chia sẻ với mẹ như trước đó nên có tìm hiểu và được trẻ cho biết là do bị cô giáo trên trường đánh vì trẻ không làm bài tập cô giao kịp ở lớp. Sau khi tìm hiểu mẹ đã gặp trực tiếp cô và có trao đổi về vấn đề của trẻ nhưng cô giáo đã không hiểu và vẫn tiếp tục đánh trẻ sau đó vài ngày. Trẻ về nói với mẹ là cô giáo xúc phạm trẻ vì đánh và nêu 'gương' ra trước lớp. Từ đó mẹ cho biết triệu chứng 'sợ đi học' càng trầm trọng hơn – mỗi sáng khi chuẩn bị đi học trẻ khóc nhiều, biểu hiện rung rẩy, sợ sệt và chống đối không muốn đi học.

Trước khi đưa đến khám, mẹ đã làm mọi cách để trẻ đi học từ động viên, an ủi đến dùng những biện pháp mạnh như đánh đòn và la rầy để bắt trẻ đến lớp. Ba đang làm việc xa nhưng cũng về để cùng mẹ giải quyết vấn đề của trẻ. Ba cho biết mỗi sáng đến trường trẻ luôn sợ sệt, phản ứng dữ dội và không chịu vào lớp nhưng sau đó thì vẫn vui vẻ chơi đùa và học bình thường.

Ba mẹ đổi lớp cho trẻ và trẻ được học chung với những bạn trước đây học chung lớp 3 với trẻ. Đổi giáo viên mới và bạn bè lớp trước nhưng theo mẹ trẻ hay than phiền không hòa đồng được với bạn mặc dù bạn bè chào đón trẻ rất nhiều và muốn quay trở về lớp cũ nhưng theo mẹ điều này là hoàn toàn không được.

Cũng theo mẹ, lý do mẹ đưa trẻ đi đến khám vì khoảng 2 ngày nay trẻ buồn, vẻ mệt mỏi, sáng thức dậy như thờ không ra hơi, không muốn thức dậy mà chỉ nằm lì trên giường. Mẹ không biết phải làm gì để giúp trẻ.

Khi tiếp xúc buổi đầu tiên cho thấy trẻ là một đứa trẻ ngoan, vẻ mặt buồn, nói nhỏ, trả lời hầu như tất cả các câu hỏi được đặt ra. Trẻ cho biết không muốn đi học vì cô giáo đánh nên rất sợ cô, trẻ không nghĩ đến việc cô giáo đánh vì trẻ cho biết đó là cô giáo mà trẻ ngưỡng mộ nhất ở trường. Hỏi sâu hơn về việc đi học của trẻ thì trẻ cho biết hiện tại chưa sẵn sàng để đi học lại, trẻ nói rằng không đi học trẻ cũng có thể làm bài đầy đủ và theo kịp bài trên lớp nhưng cũng có mâu thuẫn nếu chỉ học ở nhà sẽ không được lên lớp và sẽ thua xút các bạn. trẻ cảm thấy mất hứng thú với các hoạt động bình thường, không có ước mơ, không mong đợi điều gì. Cuối cuộc trò chuyện với trẻ, trẻ có nói sẽ đi học sau 2 ngày nữa.

Sau khi tiếp xúc với mẹ và trẻ, trong buổi đầu tiên ba đến muộn nhưng cũng đã chia sẻ được nhiều thông tin. Ba làm xa và ít khi ở nhà nên theo ba việc chăm sóc và dạy dỗ các con là do mẹ. Ba không chấp nhận việc trẻ không chịu đi học với bất kỳ lý do gì. Ba luôn cho rằng trẻ như vậy là do mẹ quá cưng chiều con. Ba sợ nếu trẻ tiếp tục không đi học sẽ có thể tạo nên phản xạ có điều kiện 'sáng là sẽ như vậy'. Ba cho rằng phải thực sự cứng rắn trẻ mới đi học lại được.

Trước khi kết thúc buổi khám, NTV có gặp lại gia đình và trẻ nói sẽ đi học lại sau 2 ngày vì hiện tại chưa sẵn sàng để đến lớp.

Lần 2 cách lần đầu tiên 3 ngày, sớm hơn một ngày so với lịch hẹn. Ở lần gặp này, khi gặp gia đình thì phát hiện các mối quan hệ căng thẳng hơn rất nhiều. Trẻ được đề nghị ra ngoài theo yêu cầu của ba mẹ, khi hỏi về tình trạng của trẻ trong 3 ngày thì thấy cả ba và mẹ đều bộc lộ một sự căng thẳng. Những nhận xét riêng của cả hai cho thấy có

sự tồn tại một mâu thuẫn trong việc dạy con. Ba đổ lỗi cho mẹ trong việc giáo dục con trong khi đó mẹ lại cho rằng ba không hiểu trẻ. Do ba mẹ căng thẳng nên đề nghị gặp riêng từng người một.